

ЗА АВТОРИТЕ / ABOUT THE AUTHORS

ВЕСЕЛИНОВ, Димитър – доктор на филологическите науки. Професор във Факултета по класически и нови филологии на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Основните му интереси са в областта на лексикографията, лингвокултурологията, историята на филологическите идеи, общото и съпоставително езиковедие, лингводидактиката. Води лекционните курсове по „Увод в емпрунтологията“, „Филологическото познание днес“, „Европейска езикова политика“ и др. Автор е на шестомия *Речник на френските думи в българския език* (2015–2017), на двутомната *Летописна книга на Факултета по класически и нови филологии* (том 1, 2008; Том 2, 2011), както и на монографиите *Българските студенти на Фердинанд дьо Сосюр* (2008), *Френската лексика в романа „Тютюн“* (2009), *История на обучението по френски език в България* (2003), *Възрожденският урок по френски език: лингводидактическа реконструкция* (2005), *Portfolio des langues à l'usage des apprenants bulgares* (2001) и др. Кавалер на ордена „Академични палми“ на Френската република (2003).

ГЕОРГИЕВА, Мариана – доктор на филологическите науки. Професор в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките (когнитивни и синтактични измерения на езика). Научните ѝ интереси са в областта на синтаксиса и философията на езика. Автор е на книгите *Скрита предикация в българския синтаксис. Теоретико-методологични проблеми* (1998); *Ментална репрезентация* (2000); *Синтактични аспекти на гносеологическата недостатъчност. Дефицити на предикацията* (2009); *Парадигма на предикацията в българския синтаксис* (2010); *За екстралингвистичната природа на емотивните междуметия. Протолингвистика и комуникация* (2010).

ИЛИЕВА, Татяна – доктор. Доцент в Кирило-Методиевския научен център при Българската академия на науките. Научни интереси: старобългарска лексикология и лексикография, проблеми на средновековните славянски преводи от византийски гръцки език, в частност на старобългарския превод на Стария завет, лингвостатистика, лингвокултурология, теология. Понастоящем работи върху подготовката на Словоуказателите към Книгите на големите пророци по ръкопис F.I.461 от РНБ – Санкт Петербург (най-стария запазен препис на старобългарския превод на Стария завет). По-важни публикации: *Книга на пророк Иезекиил с тълкувания*. Изданието е подготвено от Лора Тасева и Мария Йовчева. Подбор на гръцкия текст Татяна Илиева. (= Старобългарският превод на Стария завет. Под

общата редакция и с въведение от Светлина Николова. Т. 2) (2003) (авторска част – четните страници от 86 до 444 с.); *Терминологичната лексика в Йоан-Екзарховия превод “De fide orthodoxa”* (2013); *Старобългарско-гръцки словоуказател към Книгата на прор. Иезекиил* (2013).

КАРАЧОРОВА, Ивона – доктор. Професор в Секцията за история на българския език в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на старобългарската лексика, славянския превод на Библията, историята на славянския Псалтир, историята на българския език. По-важни публикации: *Към въпроса за Кирило-Методиевия старобългарски текст на Псалтира* (1989), *Лексиката на новооткритата част на Синайския псалтир* (2007), *Из лексиката на славянския Псалтир с тълкованията на Теодорит Кирски* (2012), *Новонайденная катена к Псалтыри в двух рукописях Хиландарского монастыря* (2015). Дългогодишен преподавател по старобългарски и църковнославянски език в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

МИЛАНОВ, Владислав – доктор. Доцент в Катедрата по български език на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Преподава история на новобългарския книжовен език и езикова култура на студентите българисти, чете лекционни курсове по съвременен български език (пред студенти от Историческия факултет) и Политическа и журналистическа реч (пред студенти от магистърските програми на Факултета по славянски филологии и Факултета по класически и нови филологии). Научните му интереси са в областта на езиковата култура, историята на новобългарския книжовен език и публичната реч. Автор е на монографията *Филологически идеи за езика, отразени в личната кореспонденция на българските възрожденци* (2016); на учебното помагало *Право, правопис и правоговор* (в съавторство с Таня Жилова, 2020), както и на повече от 70 научни публикации, отпечатани в български и чужди научни списания. Директор е на Центъра за анализ на политическата и журналистическата реч.

МИРЧЕВА, Елка – доктор. Професор в Секцията за история на българския език в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са свързани с текстологията, изследването на средновековни български езикови паметници, история на българския език, историческа лексикология и лексикография. По-важни публикации: *Преведено ли е било по времето на Климент Охридски Протоевангелието на Яков* (1983), *Недамаскинови слова в новобългарските дамаскини от XVII век* (2001), *Германов сборник от 1358/1359 г. Изследване и издание на текста* (2006), *Фрагменти от най-древния старобългарски чин погребение (Зайковски требник от първата половина на XIV век)* (2007), *Старобългарските преводи на Златоусто-*

вото слово за Благовещение (№ 20 от Супрасълския сборник) (2010), Търновският новоизведен превод на мъчението на св. 40 мъченици от Севастия (2010).

МИЧЕВА, Ваня – доктор. Доцент в Секцията за история на българския език в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са свързани с историческата лексикология и историческия синтаксис. Автор и научен секретар на *Старобългарския речник*, т. I и II. Редактор, научен секретар и автор на *Речника на книжовния език на народна основа от XVII век*. Автор на *Речника на трудните думи и изрази в литературата, изучавана от IV до IX клас*. На синтактични въпроси са посветени статиите ѝ в сп. „Старобългаристика“ и сп. „Български език“, както и изследването *Паратактични съюзи и отношения в езика на новобългарските дамаскини*.

МИЧЕВА-ПЕЙЧЕВА, Калина – доктор. Доцент в Секцията за етнолингвистика в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в сферата на етнолингвистиката и лингвокултурологията. Основни публикации: *Семантичната опозиция чист – нечист в езика на Патриарх Евтимий* (2009); *Семантичната опозиция чистый – нечистый в древнеболгарском языке* (2011), *Сблъсъкът на чистотата и нечистотата в българския език и култура* (2013). Носителка е на наградата „Млад учен“ на Института за български език през 2012 г.

СПАСОВА, Мария – доктор. Професор по старобългарски език във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“. Научните ѝ интереси са в областта на кирилометодиевистиката, старобългаристиката, лингвотекстологията, историята на българския език, историческата лексикология, омилетичната книжнина, средновековната българска история, славянските извори за българската история.

Автор е на 16 книги (13 от тях в съавторство), на над 100 статии и студии, на десетки преводи от старобългарски на съвременен български език. Основни публикации: *Търновската редакция на Стишния пролог. Текстове. Лексикален индекс. Т. I–XII* (2008–2014 в съавторство с Г. Петков); Книгата *Григорий Цамблак (Увод, славянски текст, превод на съвременен български)* (2019); *Неизвестен архаичен превод на слово 5 от Лествицата на Йоан Синайски в сръбски ръкопис от XIV век* (2018); *Слово 80 от Паренесис на Ефрем Сирин в сръбски ръкопис от XIV век (Проблеми на историята на текста и езика на превода)* (2019); *Два неизследвани преписа на Admonitiones spirituales от състава на Златоструй (Към въпроса за първоначалния превод на словото)* (2019); *Език на превод и език на препис (Сравнително проучване на превода на слово 97 от Паренесиса по три преписа)* (2019) и др.

ЦИБРАНСКА-КОСТОВА, Марияна – доктор на филологическите науки. Професор в Секцията за история на българския език в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките и неин ръководител. По-важни области на научен интерес: славянската юридическа книжнина между Изтока и Запада на християнството; текстология, извори и археография на Българското средновековие; старобългарски език и история на българския език; първите кирилски инкунабули и палеотипи от XV–XVI в. Издадени научни монографии: *Формиране и развитие на старобългарските лексикални норми в църковноюрдическата книжнина* (2000); *Етюди върху кирилската палеотипия XV–XVIII в.* (2007); *Покайната книжнина на Българското средновековие IX–XVIII в. (езиково-текстологични и културологични аспекти)* (2011); *Български епитимийник от XV–XVI в.* (2011); *Зайковски требник от XIV век. Изследване и текст* (2012) (в съавторство с Елка Мирчева); *Яков Крайков и неговият сборник „Различни потреби“ между Венеция и Балканите през XVI век* (2013). Член на авторския колектив на *Речник на книжовния български език на народна основа от XVII в. (върху текст на Тихонравовския дамаскин)* (2013) – носител на наградата за езиковзнание на името на акад. Владимир Георгиев за 2013 г.